

אותו שכת' בו כי י"י א_להיך אש אכלה (שם /דברים/ ד, כד), כורסייה שביבין דינור, נהר דינור (דניאל ז, ט - י), ואת אמ' ובו תדבקון, אלא **מתחילת ברייתו שלעולם לא נתעסק אלא במטע תחילה**, הה"ד ויטע י"י א_להים גן בעדן (בראשית ב, ח), **אף אתם כשאתם נכנסין לארץ ישראל לא תתעסקון אלא במטע תחילה**, כי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל.

5. **אבות דרבי נתן נוסחא א פרק יא**

שמעיה ואבטליון קבלו מהם שמעיה אומר אהוב את המלאכה... אהוב את המלאכה כיצד? מלמד שיהא אדם אוהב את המלאכה ואל יהיה [אדם] שונא את המלאכה שכשם שהתורה נתנה בברית כך המלאכה נתנה בברית שנאמר ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת לה' א_להיך (שמות כ' ט')

... רבי שמעון בן אלעזר אומר אף אדם הראשון לא טעם כלום עד שעשה מלאכה שנאמר ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה [וגו'] מכל עץ הגן אכול תאכל (בראשית ב' ט"ו וט"ז) : רבי טרפון אומר אף הקב"ה לא השרה שכינתו על ישראל עד שעשו מלאכה שנאמר ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (שמות כ"ה ח') :

1. **רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ד הלכה ח'**
נפש כל בשר היא צורתו שנתן לו הא_ל והדעת היתרה המצויה בנפשו של אדם היא צורת האדם השלם בדעתו, ועל צורה זו נאמר בתורה נעשה אדם בצלמנו כדמותנו כלומר **שתהיה לו צורה היודעת ומשגת הדעות שאין להם גולם כמו המלאכים שהם צורה בלא גולם עד שידמה להן ואינו אומר על צורה זו הניכרת לעינים שהיא הפה והחוטם והלסתות ושאר רושם הגוף שזו תואר שמה, ואינה הנפש המצויה לכל נפש חיה שבה אוכל ושותה ומוליד ומרגיש ומהרהר, אלא הדעה שהיא צורת הנפש ובצורת הנפש הכתוב מדבר בצלמנו כדמותנו, ופעמים רבות תקרא זאת הצורה נפש ורוח, ולפיכך צריך להזהר בשמותן שלא יטעה אדם בהן, וכל שם ושם ילמד מענינו.**

2. **ספורנו בר' א: כו ד"ה ויאמר אלקים**

(כו) ויאמר א_להים נעשה.

בצלמנו. - שהוא **עצם שכלי ונצחי** ובוה פתח הא_ל ית' פתח בתורתו **לקנות ידיעה בעצמים הנבדלים בידיעת נפשנו :**

כדמותנו. בענין המעשיות שידמה במ קצת לפמליא של מעלה בצד **מה שהם פועלים בידיעה ובהכרה.** אמנם פעולתם היא בלתי בחיריית ובוה לא ידמה להם האדם. **ובקצת ידמה האדם לא_ל ית' הפועל בבחירה.** אמנם בחירת הא_ל ית' היא לעולם לטוב ולא כן הבחירה האנושית. ועם זה הנה הא_להית על אופן נכבד מאד יותר מן הבחירה האנושית. ולכן אמר כדמותנו כמו דמותנו לא כדמותנו האמיתי :

3. **מדרש תנחומא (ורשא) פרשת פקודי סימן ג**

מיד הולך המלאך ומביא את הרוח לפני הקב"ה וכשהיא באה מיד כורעת ומשתחוה לפני המלך מלכי המלכים הקב"ה אותה שעה אומר הקב"ה לרוח הכנסי בטיפה זו שביד פלוני פתח הרוח פיו ואומר לפניו רבונו של עולם די לי העולם שהייתי דר מיום שבראתני למה רצונך להכניסני בטיפה זו סרוחה שאני קדושה וטהורה ואני גזורה מגזרת כבודך, מיד אומר הקב"ה לנשמה **עולם שאני מכניסך בו יפה יהא לך ממה שהיית דר בו ובשעה שיצרתיו לא יצרתיו אלא לטיפה זו, מיד מכניסו הקב"ה לשם בעל כרחו**

4. **ויקרא רבה פרשה כה ד"ה [ג] ר' יהודה**

[ג] ר' יהודה בר' סימון פתח אחרי י"י א_להיכם תלכו (דברים יג, ה). אמ' ר' יהודה בר סימון וכי איפשר לאדם לבשר ודם להלוך אחרי הקב"ה, אותו שכת' בו בים דרכך ושבילך במים רבים (תהלים עז, כ), ואת אמ' אחרי י"י א_להיכם תלכו, אלא ובו תדבקון (דברים שם י"ג, ה'), וכי איפשר לבשר ודם לעלות בשמים ולהדבק באש,